XIX Niedziela okresu zwykłego (C)

Tekst Ewangelii (*?k* 12,32-48): Nie bój się, mała trzódko, gdyż spodobało się Ojcu waszemu dać wam królestwo. Sprzedajcie wasze mienie i dajcie jałmużnę! Sprawcie sobie trzosy, które nie niszczeją, skarb niewyczerpany w niebie, gdzie złodziej się nie dostaje ani mól nie niszczy. Bo gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze. Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie! A wy [bądźcie] podobni do ludzi, oczekujących swego pana, kiedy z uczty weselnej powróci, aby mu zaraz otworzyć, gdy nadejdzie i zakołacze. Szczęśliwi owi słudzy, których pan zastanie czuwających, gdy nadejdzie. Zaprawdę, powiadam wam: Przepasze się i każe im zasiąść do stołu, a obchodząc będzie im usługiwał. Czy o drugiej, czy o trzeciej straży przyjdzie, szczęśliwi oni, gdy ich tak zastanie. A to rozumiejcie, że gdyby gospodarz wiedział, o której godzinie złodziej ma przyjść, nie pozwoliłby włamać się do swego domu. Wy też bądźcie gotowi, gdyż o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie».

Wtedy Piotr zapytał: «Panie, czy do nas mówisz tę przypowieść, czy też do wszystkich?» Pan odpowiedział: «Któż jest owym rządcą wiernym i roztropnym, którego pan ustanowi nad swoją służbą, żeby na czas rozdawał jej żywność? Szczęśliwy ten sługa, którego pan powróciwszy zastanie przy tej czynności. Prawdziwie powiadam wam: Postawi go nad całym swoim mieniem. Lecz jeśli sługa ów powie sobie w duszy: Mój pan ociąga się z powrotem, i zacznie bić sługi i służące, a przy tym jeść, pić i upijać się, to nadejdzie pan tego sługi w dniu, kiedy się nie spodziewa, i o godzinie, której nie zna; każe go ćwiartować i z niewiernymi wyznaczy mu miejsce. Sługa, który zna wolę swego pana, a nic nie przygotował i nie uczynił zgodnie z jego wolą, otrzyma wielką chłostę. Ten zaś, który nie zna jego woli i uczynił coś godnego kary, otrzyma małą chłostę. Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele zlecono, tym więcej od niego żądać będą.

«Wy te? b?d?cie gotowi, gdy? o godzinie, której si? nie domy?lacie, Syn Cz?owieczy przyjdzie»

Rev. D. Melcior QUEROL i Solà
(Ribes de Freser, Girona, Hiszpania)

Dzisiaj, Ewangelia przypomina nam, abyśmy trwali w czuwaniu, «gdyż o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie» (Łk 12,40). Czuwać trzeba zawsze, powinniśmy żyć w ciągłym napięciu, “nie zasiedzeni”, jesteśmy pielgrzymami na tym świecie, który przemija, naszą prawdziwą ojczyzną jest niebo. I ku niemu zwraca się nasze życie; chcemy czy nie, nasza ziemska egzystencja jest projektem, którego ostetecznym celem jest spotkanie z Panem, i w tym spotkaniu «komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele zlecono, tym więcej od niego żądać będą» (Łk 12,48). Czy to właśnie ten moment nie jest najważniejszy w naszym życiu? Przeżyjmy życie w sposób inteligentny, odkryjmy prawdziwy skarb! Nie podążajmy za skarbami tego świata, jak czyni to wielu. Nie naśladujmy ich mentalności!

Według miary tego świata: jesteś wart tyle, ile masz! Osoby oceniane są według bogactwa jakie posiadają, jaką klasę czy kategorię społeczną reprezentują, jaki mają prestiż i jaką władzę. Wszystko to w oczach Boga nic nie jest warte! Wyobraź sobie, że dzisiaj stwierdzają u ciebie nieuleczalną chorobę, i że dają ci maksymalnie miesiąc życia,... co zrobisz ze swoimi pieniędzmi?, na co przyda ci się władza, prestiż, klasa społeczna? Na nic ci się nie przyda! Czy zdajesz sobie sprawę, że wszystko to, co na tym świecie jest tak cenne, w momencie prawdy nic nie jest warte? I wtedy patrzysz wstecz na swoje otoczenie, a hierarchia wartości całkowicie się zmienia: prawdziwie ważne stają się relacje z innymi, miłość, owo łagodne spojrzenie pokoju i zrozumienia: to one są prawdziwymi skarbami, których ty, przez bożki tego świata, nie dostrzegałeś.

A zatem miej ewangeliczną inteligencję, aby rozpoznać, gdzie jest prawdziwy skarb! Że bogactwo twojego serca nie znajduje się w bożkach tego świata, ale w miłości, pokoju, mądrości, i we wszystkich tych darach, których Bóg udziela swoim wybranym synom.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Każdy z nas powinien przygotowywać się na koniec. Nie dozna zawodu ten, który każdego dnia żyje tak, jakby to był dzień ostatni: żyj tak, abyś mógł umrzeć w spokoju, bo kto codziennie umiera, nie umrze na zawsze» (Święty Augustyn)

- «Ospałość uczniów jest od wieków doskonałą okazją dla rozpanoszenia się zła. Ta ospałość jest otępieniem duszy, która nie niepokoi się niesprawiedliwością i cierpieniem, które niszczą ziemię» (Benedykt XVI)

- «Od strony pozytywnej walka przeciw naszemu zaborczemu i władczemu "ja" polega na czuwaniu, na prostocie serca. Gdy Jezus kładzie nacisk na potrzebę czuwania, chodzi zawsze o czuwanie w odniesieniu do Niego, do Jego Przyjścia w dniu ostatecznym i każdego dnia. (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2730)